

Krag (Polanów)

Krag er en landsby i det administrative distrikt [Gmina Polanów](#), i [Koszaliń County](#), [Vestpommern Voivodeship](#), i det nordvestlige Polen.

Landsbyen ligger i Pommern voivodskab, omkring ti kilometer nord for Polanów i et sørigt landskab i dalen af Grabow-floden og 16 kilometer syd for den tidligere distriktsby Sławno.

Krangen (gammel stavemåde: Crangen) er en gammel kirke og godsby. Det blev første gang nævnt i et dokument i 1458. Siden 1506 var det ejet af von Podewils-familien, der i det 18. århundrede ejede hele Krangen sogn med undtagelse af Sierakowo Sławieńskie. I 1696 blev et hospital eller almissehus nævnt for første gang.

I 1818 boede der 294 mennesker i Krangen, i 1895 var der 410, og i 1939 var der 374 indbyggere.

Krangen-Bussin jernbanestation var placeret på Reichsbahn linje nr. 111m Gramenz (Grzmiąca)-Zollbrück (Korzybie).

Indtil 1945 hørte Krangen til Landkreis Schlawe i Regierungsbezirk Köslin i den preussiske provins Pommern. Stedet var sæde for distriktet Krangen, hvis registerkontordistrikt var Kummerow (Komorowo), selvom registerkontoret havde outsourcet sit sæde i Drenzig (Drzeńsko). Byretten var Sławno. Civilstandsdokumenter fra før 1945 findes nu i Polanów-registerkontoret og også i statsarkivet i Koszalin.

Under Anden Verdenskrig erobrede den røde hær Krangen i marts 1945 og placerede den ligesom hele Vestpommern under administration af Folkerepublikken Polen kort tid senere. Udvisningen af indbyggerne og bosættelsen af stedet omdøbt til "Krag" med polakker og ukrainere fra territorierne øst for Curzon-linjen, der var faldet til Sovjetunionen som en del af "Polens vestgående skift", begyndte.

Det er en del af det administrative distrikt Gmina Polanów, i Koszaliński County.

Seværdigheder

Slottet i Krangen, der stammer fra det 15. århundrede og er blevet udvidet til et malerisk senrenæssanceslot, er et af de ældste bevarede slotte i Pommern. Det var von [Podewils-familien](#)s forfædres hjem. Fra 1860 til 1880 ejede Hugo Freiherr von Loen herregården, hvorefter den blev solgt til Karl von Riepenhausen, der døde i 1929. Den sidste ejer var hans nevø Carl Alexander von Uexküll. Efter krigen blev det reddet fra forfald og – efter en grundig restauration – omdannet til hotel.

Den enkle kirke huser et barok interiør fra det 16. århundrede, som stort set har overlevet krigen.

I begyndelsen af det 18. århundrede blev der tilføjet et *begravelseskapel* på østsiden af kirken, hvor sarkofagerne fra slotskaptajnen Adam von Podewils († 1697) og Generalfeldzeugmeister Heinrich von Podewils († 1696) er placeret, samt epitafierne for de to afdøde og en anden epitaph til minde om Ernst Bogislav von Podewils.

Indtil slutningen af det 16. århundrede var Krangen en datterkirke af Kummerow. Derefter tilhørte Kummerow (med Drenzig, Wendisch Buckow og Bosens) og derefter også Zirchow (med Latzig) som grensogne til Krangen sogn, hvor landsbyerne Bursin og Hanshagen også blev sognet.

I 1940 tilhørte 2770 sognebørn sognet, 860 af dem sognekirken i Krangen, 1170 grenkirken i Kummerow og 740 grenkirken i Zirchow.

Indtil 1945 tilhørte Krangen sogn kirkedistriktet Schlawe i den kirkelige provins Pommern i den evangeliske kirke i den gamle preussiske union.

Kirkebøgerne gik tabt under krigen. Evangeliske kristne, der nu bor i området i det tidligere sogn Krangen, tilhører Diecezja Pomorsko-Wielkopolska (bispedømmet Pommern-Storpolen) - baseret i Sopot - Kościół Ewangelicko-Augsburski (Luterański) w Polsce (evangelisk augsburgsk kirke i Polen). Sognets sæde er Koszalin.

Nærliggende byer

- Kolobrzeg
- Koszalin
- Darłowo
- Ustka

Kolobrzeg

[Kolobrzeg](#) er en havneby i voivodskabet Vestpommern i det nordvestlige Polen med omkring 47.000 indbyggere.

Kołobrzeg ligger ved Parsęta-floden på Østersøens sydkyst (midt i sektionen delt af floderne Oder og Wisla). Det er hovedstaden i Kołobrzeg County.

I slutningen af det 19. århundrede blev Kolberg en populær kurby ved Østersøen. I 1945 erobrede polske og sovjetiske tropper byen, mens den resterende tyske befolkning, der ikke var flygtet fra den fremrykkende Røde Hær, blev fordrevet i overensstemmelse med Potsdam-aftalen.

Kołobrzeg, nu en del af efterkrigstidens Polen og ødelagt i det foregående slag ved Kolberg, blev genopbygget, men mistede sin status som det regionale centrum til den nærliggende by Koszalin.

Byen er en del af European Route of Brick Gothic netværket.

En cykelsti "til Podczele", der ligger langs havet, blev bestilt den 14. juli 2004. Stien strækker sig fra Kołobrzeg til Podczele. Stien er finansieret af EU og er tænkt som en del af en unik cykelsti, der i sidste ende vil omkranse hele Østersøen.

Stien blev brudt den 24. marts 2010 på grund af indgreb i havet i forbindelse med dræning af det tilstødende unikke Eco-Park sumpområde. Polens regering har afsat 90.000 PLN til at reparere bruddet, og stien genåbnes inden for et år. Det blev også udvidet i 2011 til forbundet med Ustronie Morskie 8 km (5 mi) mod øst.

Syd for Bagicz, ca. 4 km (2 mi) fra Kołobrzeg, er der en 806 år gammel eg . Dateret i år 2000 som den ældste eg i Polen, blev den navngivet Bolesław for at mindes kong Boleslaus den modige.

Kołobrzeg er også et regionalt kulturcenter. Om sommeren finder en række koncerter med populære sangere, musikere og kabareter sted. Det Kommunale kulturcenter, ligger i Park teatralny og tilbyder hold under tilknytning kunstnerisk kunst, teater og dans.

Protector for ungdomshold og vokalkor. Interfolk arrangerer den årlige festival, det internationale møde i folklore og andre kulturelle begivenheder. Biograf er et sted for møder Piast Discussion Film Club.

I Kołobrzeg er der også mange permanente og midlertidige udstillinger af kunstnerisk og historisk interesse. I rådhuset i Kołobrzeg ligger Galleri for Moderne Kunst, hvor udstillinger er

udsatte kunstnere fra Kołobrzeg, såvel som uden for de lokale kunstneriske kredse. Gallery udfører også uddannelsesaktiviteter, herunder organiseret af galleriet for kunstundervisning for børn og unge fra skoler.

Kołobrzeg-molen er i øjeblikket den næstlængste mole i Vestpommern voivodskab, efter molen i Międzyzdroje. En anløbsbro placeret for enden af molen gør det muligt for små skibe at sejle til sightseeingudflugter.

I byen er der et museum for polske våben (Muzeum Oręża Polskiego), som præsenteres i samlinger af militaria fra den tidlige middelalder til nutiden. Slottet i Braunschweig omfatter en del af museet dedikeret til byens historie. I deres samlingsafdeling præsenterer en samling af sjældne og almindelige måleværktøjer samt specifikke målinger af værkstedet. Det lokale museum er også fortøjet i havnen i ORP Fala patruljeskib, bygget i 1964, efter at have forladt tje-nesten omdannet til et museum.

Koszalin

[Koszalin](#) er en by i det nordvestlige Polen, i det vestlige Pommern. Det ligger 12 km (7 miles) syd for Østersøkysten, og gennemskåret af floden Dzierżęcinka.

Koszalin er også en amt-status by og hovedstad i Koszalin County i Vestpommern Voivodeship siden 1999. Tidligere var det hovedstad i Koszalin Voivodeship (1950–1998).

Byen grænser op til Chełmska Hill, et sted for hedensk tilbedelse i forhistorien, og hvorpå der nu er bygget tårnet "pagtens helligdom", som blev indviet af pave Johannes Paul II i 1991, og er i øjeblikket et pilgrimssted.

Også et observationstårn ligger på bakken. Ved indgangen til helligdommen er der et monument dedikeret til de polske novemberoprørere fra 1831, der, fængslet af preussiske myndigheder, byggede en vej, der forbinder Koszalin med nærliggende Sianów.

Koszalins mest karakteristiske vartegn er den gotiske St. Mary's Cathedral, der stammer fra begyndelsen af det 14. århundrede. Placeret foran katedralen er et monument til minde om Johannes Paul IIs besøg i byen.

Andre byens vartegn omfatter parken af hertugerne af Pommern (*Park Książąt Pomorskich*), Koszalin Museum, hovedposthuset, bryllupspaladset fra det 16. århundrede og kulturcentret 105 (*Centrum Kultury 105*).

Darłowo

[Darłowo](#) fuldt ud **Den kongelige by Darłowo**, er en kystby i Vestpommern, på sydkysten af Østersøen, nordvestlige Polen, med 13.324 indbyggere pr. december 2021. Den er beliggende i Sławno County i Vestpommern Voivodeship på den slovincianske kyst.

De tidligste arkæologiske tegn på en bosættelse i området opstod, da romerske købmænd rejste langs Amber Road i håb om at handle ædle metaller som bronze og sølv for rav.

I det 11. århundrede var placeringen af den senere by allerede ved at blive et vigtigt handelssted. Forliget fik sine byrettigheder i 1312.

I årenes løb byggede hertuger af Pommern et hertugeligt slot kaldet Dirlow på en nærliggende ø og valgte det som deres sæde.

Det var her, at verdens største artilleriværk, Schwerer Gustav, blev bygget og testet af Nazityskland under Anden Verdenskrig.

Den oprindelige middelalderlige omrids af Darłowo er bevaret den dag i dag. Den gamle bydel, hertugslottet og lokale strande er populære blandt feriegæster.

Darłowo er også et vigtigt historisk centrum, da det er fødested og gravsted for Erik af Pommern, konge af Danmark, Sverige og Norge.

Under Anden Verdenskrig blev Rügenwalde brugt til at huse familier, der blev hjemløse efter de allieredes bombning af Hagen og Bochum i Ruhr-distriktet. Kort før slutningen af Anden Verdenskrig ankom talrige tyske flygtninge fra provinserne Østpreussen og Reichsgau Danzig-Vestpreussen til regionen. I begyndelsen af 1945 undslap omkring 5.600 mennesker med skibe fra Operation Hannibal, før sovjetiske tropper nåede byen den 7. marts 1945. Omkring 3.500 borgere forblev i byen eller vendte tilbage igen efter at have undladt at flygte.

Efter Nazitysklands nederlag tildelte grænseændringer, der blev bekendtgjort på Potsdam-konferencen, byen igen til Polen, og dens tyske befolkning blev fordrevet.

Den første udvisning af de overlevende tyske indbyggere fandt sted den 17. oktober 1945 efterfulgt af en række yderligere udvisninger, der begyndte den 17. august 1946. I 1949 var der kun omkring 70 tyskere tilbage i byen. I 1946-47 blev byen genbefolket med polakker og lemkoer, der delvis kom fra det, der havde været det østlige Polen, men blev annekteret af Sovjetunionen.

Byen fik det polske navn Dyrłów, og senere Darłów, før den skiftede til det nuværende navn.

Det tyske navn Rügenwalde var bedst kendt i Tyskland for produktionen af Rügenwalder Teewurst i byen. Efter Anden Verdenskrig blev produktionen genstartet i Vesttyskland under det gamle navn.

I dag er den polske Darłowo en sommerby. Et kystvandland med afsaltet havvand er tilgængeligt der, det eneste i Polen.

Hele den gamle bydel i Darłowo er blevet fuldstændig bevaret. Darłowo har bevaret den unikke middelalderlige byplanlægning med torvet midt i byen. I middelalderen var byen omgivet af mure og havde fire porte; kun en port, *Brama Wysoka* (High Gate), har overlevet i en ret original form.

Pommerske hertugers slot

Selvom dokumenter, der direkte vedrører opførelsen af slottet i Darłowo, endnu ikke er fundet, giver resultaterne af arkæologiske og arkitektoniske og historiske lokaler os mulighed for at datere slottets oprettelse tilbage til anden halvdel af det fjortende århundrede.

Det var under regeringen af prinsen af House of Griffins, Boguslaw V og Elizabeth, datter af kong Casimir den Store. Prinsen købte øen med en mølle i 1352 fra en rig borger i Darłowo - Elizabeth von Behr - for at bygge en fæstning på den.

I løbet af årtierne var der vokset et slot på øen, som i sine hovedlinjer har overlevet den dag i dag. Boguslaw V's arbejde var på det tidspunkt så repræsentativt, at så tidligt som i 1372 fandt en kongres af de pommerske fyrster - brødre og fætre Boguslaw sted inden for sine mure.

Den første regent, der moderniserede forsvarssystemet og udvidede slottet, var prins Erik Pommern. Det fandt sted i årene 1449 til 1459, da den detroniserede konge efter tabet af Skandinavien trone vendte tilbage til sin arv.

En gammel konge blev ledsaget af en smuk og ung tjenestepige Cecilia, som var hans livs kærlighed. Historikere argumenterer stadig for, hvem denne mystiske kvinde virkelig var. Nogle af dem hævder, at hun i de sidste år af hans liv, da han nåede halvfjerdsalderen - blev hans kone. En af de samtidige krøniker nævner hende som "dronningen Cecilia".

Indhyllet i mystik blev historien om kong Eriks og Cecilias store kærlighed en inspiration for kunstnere. Digtet "The Return of the Prince Eric" blev skabt af en digter og forfatter af Koszalin - Czeslaw Zea, og en amerikansk journalist og forfatter Lucie Lehmann - Barclay har trængt ind i arkiverne i Danmark, Sverige, Norge, Tyskland og Storbritannien i flere år på jagt efter spor af Cecilia og Eric.

Formålet med forfatteren er at skabe en kærlighedsroman af dette unikke par baseret på historiske fakta. Det oprindelige udseende af en middelalderlig fæstning Darłowo var en inspiration til at bygge et lignende, men større Kronborg Slot af kong Erik i Danmark, hvor William Shakespeare efter år placerede handlingen "Hamlet".

Slottet Darłowo er også forbundet med figuren af Eric Pommerns barnebarn - prinsesse Sophia.

Legenden tilskriver hende, tilsyneladende i modsætning til de historiske fakta, grusomhed, som hun dvæler som den hvide dame efter hendes død, der cirkler slottet.

Karakteren af prinsesse Sophia er også relateret til en romantisk kærlighedshistorie. Damen på Darłowo slottet skulle skænke Johannes af Maszewo med stor gengældelsesfølelse. Hans gotiske lejemål står stadig i dag på hjørnet af gaderne i Powstańców, Warszawskich og Morska.

Angiveligt var hertugslottet forbundet med ridderens hus med en hemmelig underjordisk passage, som ridderen brugte om natten til at snige sig ind i sin frue.

Den historiske roman baseret på prinsesse Sophias liv med titlen "Smuk prinsesse" blev skrevet af en forfatter Zbysław Gorecki, der boede i Darłowo i mange år.

I preussisk tid fungerede slottet delvist som lager og faldt i ruin. Først i slutningen af trediveerne af det tyvende århundrede blev der oprettet et regionalt museum der, og det fungerer. Dens grundlægger og første kurator var Karl Rosenow.

I dag fungerer slottet som et polsk museum. Slottet er bygget i gotisk stil på en grundplan, der ligner en firkant. Dens tårn er 24 meter (79 fod) højt. Dette er det eneste slot med sådan karakteristik på den polske kyst.

Darłowo museets egenart er en tohovedet kalv, som sandsynligvis blev født i landsbyen Janiewice, distriktet Sławno i 1919.

Et andet interessant træk ved slottet er en kattemumie og en gylden skulptur af en due - en talisman af held for kong Erik og Cecilia.

Siden efteråret 2010 har en statue af kong Erik, der viser "eksilkongen", stået i gården, finansieret af Baltic Cooperative Bank i Darłowo.

Middelalderkirker

Den vigtigste vartegn-kirke i Darłowo er den gotiske Vor Frue af Częstochowa kirke fra det 14. århundrede, som indeholder rige gotiske, renæssance og barok interiør og møbler. Det er gravstedet for Erik af Pommern, konge af Danmark, Norge og Sverige.

St. Gertrudes Kirke er en gotisk kirke fra det 15. århundrede. Det er Polens eneste kirke bygget i skandinavisk stil gotisk. I forbindelse med kirkens historie finder en traditionel årlig procession sted i Darłowo i september. Kirkens orgler tjener både tilbedere og polske og internationale virtuoser under de årlige sommerorgelfestivaler arrangeret af Koszalin Filharmonikerne.

Den mindste af de overlevende middelalderkirker i Darłowo er mursten, pudset, enskibet kirke St. George fra det 15. århundrede.

Denne type hospitalskirker blev bygget uden for bymurene på grund af spredningen af epidemier som kopper og spedalskhed. To hospitaler tilhørte denne kirke: Helligånden, hvor der var de fattige og de syge, og den hellige Jürgen, der primært tjente de spedalske.

I 1680 og fremover blev kirken omgivet af 30 lerhytter, dækket af siv, hvor de syge og seniliteten boede. Omkring hytterne var der små køkkenhaver. Folk, der boede i hytterne, gjorde ofte rent på Darłowo-markedet eller arbejdede som gravere og ballebærere.

I slutningen af det nittende århundrede blev der bygget rødt murstenhospital i neo-gotisk stil ved siden af kirken. I dag er det en boligbygning.

Rådhuset

Det gamle rådhus, der stod midt på markedet, brændte ned under den store brand i 1722. Derefter flyttede den kommunale regering til "Tøjhallen" i Darłowo - fuldstændig genopbyggede haller, der ligger nær St. Mary's Church, som siden 1725 år officielt har været rådhuset. Interiøret er ikke-historisk.

Det er værd at bemærke renæssanceportalen, der er tilbage efter det forrige rådhus, som ligger over døren. Byens våbenskjold - en griffin med en hale af en fisk - og en indskrift på latin, som i oversættelse lyder: "Byen blev grundlagt i den 12. (de sidste to cifre i datoen er ikke medtaget, fordi de dengang var kendt), AD, blev udvidet i 1312. Tre gange brændt: 1589, 1624, 1648. så mange gange opstod fra asken. Vær venlig mod Gud og prinsen, vær altid heldig. Vokse og blomstre. Må Gud gøre dig glad og må Prince beskytte dig i lang tid. Men fortvivlens, branden ødelagde den igen i 1675 og 1722, og rådhuset blev genopbygget i 1725 og lod det være for sidste gang".

Borgernes drømme blev til virkelighed. Den dag i dag er rådhuset hjemsted for den kommunale regering, og byen - uberørt - overlevede den røde hærs march, der vandt Vestpommern i vinteren 1945.

Springvandet - Fiskermindesmærke

Det har været placeret på Darłowo marked siden 1919.

Det blev lavet af billedhuggeren Wilhelm Groß (1883-1974) fra Sławno som et monument til ære for havets folk. Grundlæggeren af springvandet var den rigeste Darłowo skibsreder - den fra familien Hemptenmacher, hvis hus ligger i krydset mellem ul. Powstańców Warszawskich og ul. Rynkowa.

Det, der fortjener opmærksomheden, er fire bronzeplader, der skildrer scenerne fra livet for de tidligere indbyggere i Darłowo.

Tavlen fra siden af rådhuset præsenterer en ridder, der peger på et område, hvor byen blev grundlagt. Ved siden af ham er der en skriver og arbejdere, der graver en grøft og skal cirkulere det befæstede slot.

Fra nord præsenterede kunstneren longshoremændene, der arbejdede på lasteskibet.

På den østlige plade flyder koga på hansestædernes bølger. På det sidste relief, der vender mod syd, vises det, hvordan en hyrde vogter en fåreflok og en kvinde, der hyrder gæs. Gåsekød, især lever, var det bedste eksportprodukt fra det tidligere Darłowo.

Højport

High Gate (Brama Wysoka) er en af de tre byporte og den eneste, der overlevede indtil i dag.

Resterne af de gamle bybefæstninger, der omringede byen med en 1500 meter lang mur. Det blev genopbygget i 1732.

Den er placeret på en firkantet, firekantet buekrydsning, dækket af et hippet tag, dekoreret med spidsbuegardiner. Indvendigt er der stadig bevarede skudhuller.

Fyrtårn

Østligste fyrtårn, der hører til vestkysten, er fyrtårnet i Darłówko, bygget ved foden af den østlige bølgebryder ved munden Wieprza, der strømmer ind i Østersøen.

Den første omtale af Darłowo fyrtårn kommer fra 1715, da byens myndigheder beordrede at sætte lys på begge sider af munden af Wieprza.

Det vides, at det først var i 1885, da en lille lodsskibsstation blev bygget ved bunden af den østlige bølgebryder. Det var en relativt høj rød murstensbygning, der støder op til et tårn bygget på pladsen.

Ved begyndelsen af det nittende og tyvende århundrede gennemgik fyret flere opgraderinger. Lygteglassene blev udskiftet, og lyskildens effekt og farve blev øget. I 1927 blev tårnet hævet med en etage.

Bygningen krones med en hvid stålkuppel, hvor lyskilden blev flyttet. Siden da har udseendet af hele bygningen til i dag kun gennemgået kosmetiske ændringer.

I dag er tårnets højde 22 meter (72 fod), og rækkevidden af lys, der peger vejen til havnen, er næsten 30 kilometer (19 miles). Fyret er åbent for turister om sommeren.

Fyrtårnet i Darłowo er det eneste fyrtårn i Polen bygget på en rektangulær plan.

Ustka

[Ustka](#) er en kurby i regionen Mellempommern i det nordlige Polen med 17.100 indbyggere (2001). Det er en del af Słupsk amt i Pommern Voivodeship. Det ligger på den slovincianske kyst ved Østersøen.

Ustka er et populært turistmål og en fiskerihavn på Østersøens sydkyst. I en årrække, efter de politiske ændringer i Polen, har byen vundet en række lokale priser for landets bedste sommerplads. Efter sammenbruddet af Ustka skibsværftet, det eneste værft i Polen, der har fremstillet brandsikre redningsbåde, og en række fiskeforarbejdningsvirksomheder, satte de lokale myndigheder turisme som en primær indtægtskilde for byen. Siden slutningen af det 19. århundrede har Ustka været anerkendt som sommerferiested og forskellige sygdomsbehandlings- og genopretningscentre.

Der er to strande i Ustka. Den østlige strand og den vestlige strand, delt af floden Słupia.

Da den østlige del af byen indeholder centrum, er Eastern Beach mere populær end Western Beach.

Den vestlige strand løber ind i Navy Training Centre (CSSMW, Centrum Szkolenia Specjalistów Marynarki Wojennej), hvortil adgangen var begrænset ud over et bestemt punkt i vest.

Men meget mere populær, udviklet og lettet med mange barer, restauranter, en koncertsal og en havnepromenade (bygget i 1875), er Eastern Beach mere tilbøjelig til "abrasia" (erosion af havet).

Vedligeholdelsen af stranden, som efter vinterstormsæsonen bliver meget smal, er en af de betydelige udgifter for Ustka -myndighederne.

Den østlige strand har høje sandklipper. Den vestlige strand er flad.

[Ustka Fyrtårn](#)

Der er en ny (bygget i 2013), svingende fodgængerbro over floden Słupia - åben i 15 minutter hver time, der forbinder begge strande hver dag.

Vej-jernbanebro i Ustka ligger uden for centrum, i den vestlige del af byen - tæt på hovedbanegården.

I nærheden af Ustka er et militært øvelsesområde, hvorfra meteor-type klingende raketter blev lanceret i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne.

Ustka er også vært for den årlige internationale konkurrence om fyrværkeri, der finder sted i midten af juli.